

Det var lidt tidligere i folketingssamlingen, det var omkring juletid, og dér var der tale om at lave en afgift på 20 pct. på visse kommunale anlægsudgifter for det kommende år.

Hr. Knud Enggaard har også på samme måde været inde at lave regler, og det var såmænd så sent som den 14. maj 1986, altså så sent i folketingssamlingen; det var regler om deponering i tilfælde af realvækststigninger i kommuner og amtskommuner, i 1987 var man inde i forbindelse med skatteloftet, i 1985, tror jeg det var, har der været et forslag om straffeafgifter, og sådan kunne jeg blive ved.

Derfor vil jeg helt stilfærdigt sige: Skulle vi dog ikke tage og skrotte den dobbeltmoral. Alle regeringer i tidens løb er kommet med ændringer, der har fundamental betydning for den økonomi, der nu engang skal tilrettelægges ude i den enkelte kommune, og hver gang er det gået på præcis samme måde: De kommuner, der har tabt ved det, har protesteret, og de, der ikke har tabt ved det, har naturligvis ikke protesteret. Nogle har bare været stilfærdige og har nikket til det, andre har deltaget i den offentlige debat.

Derfor er det meget vigtigt, at vi forstår, at det, der er tale om her, er – og det siger jeg også lidt som en kommentar til spørgsmålet om, hvorfor vi kommer med dette lovforslag nu – at når vi kommer med det nu, så er det, fordi vi ganske enkelt ikke synes, at det vil være fair over for den kommunale verden, hvis vi som en af de første ting i den ny folketingssamling gik hen og ændrede på noget, der havde grundlæggende indflydelse på den kommunale økonomi.

Vi synes, det er fair, at vi lægger det på bordet, inden man indgår de økonomiske aftaler, der skal gælde for næste budgetår. Og jeg kan jo forstå på de eksempler, som jeg her har nævnt, at præcis den samme holdning har tidligere regeringer også haft: at det er mest ordentligt i forhold til den kommunale verden, at man ved, hvad det er for nogle klodser, der er at bygge med, når vi skal afslutte de forhandlinger, der skal være på plads omkring Skt. Hans.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg må sige til indenrigsministeren, at jeg ikke forstår, at man ikke har fundet anledning til i det mindste, om det så blot var med et døgnvarsel, at orientere KL og Amtsrådsforeningen – sende det til høring, om man vil. Jeg forstår det ikke, jeg kan ikke se, at det er udtryk

for, at man har en dyb respekt for disse to organisationer.

Jeg hørte også, at indenrigsministeren talte om dobbeltmoral. Jeg har udtrykt så stærkt, som jeg kunne, i de indledende bemærkninger, hvordan jeg oplevede at blive kaldt over og tro – fordi man får det sådan serveret – at her var der tale om, at man skulle til at kigge lidt på en ordning, vi skulle løse sammen, for derefter næste morgen at kunne konstatere, at det hele var afklaret. Det var en ubehagelig oplevelse, som jeg gerne havde været foruden.

Jeg har en bemærkning til selvbudgettering: kun én regulering taler man om. Kommunale folk har ønsket det i flere år – jeg har en kronik liggende skrevet af KL's formand, Evan Jensen, som beskriver, at han synes, at det er en god ting, hvis man får reguleret, når den faktiske regulering er der. Jeg ved ikke, om det er det samme, man forstår ved det.

Vi hørte også om edb-kørsler – hvor mange der er kørt. Jeg er glad for, at der er kørt så mange, og jeg glæder mig til at dykke ned i det talmateriale, for det bliver god læsning. Jeg længes næsten efter det, for det kunne måske give nogle forklaringer på det her, som synes mere og mere uoverskueligt, og som jo bestemt ikke er blevet mere forenklet af, at nogle har forsøgt her at forklare, hvordan det er skruet sammen. Så jeg glæder mig til opklaringens øjeblik, hvor vi kan se hele det talmateriale.

Må jeg så lige til sidst sige: Jeg synes måske nok, det er i overkanten, at man roser sig af, at der bliver afsat 20 mio. kr. til § 19, stk. 1, altså de særlig vanskeligt stillede kommuner. Efter det samme lovforslag, jeg står med, står der i bemærkningerne, side 23, knap 10 mio. kr. i 1996; dette blot til orientering.

(Kort bemærkning).

Torben Rechendorff (KF):

Nu har det jo knebet med enigheden, kan man godt sige. Derfor har jeg lyst til at sige til indenrigsministeren, at jeg er enig med indenrigsministeren i, at tidspunktet for at få det her på plads er det rigtige. Jeg startede faktisk min tale med at sige, at det siger sig selv, at regeringen ikke kan gå til forhandling med de kommunale organisationer, uden at dette er på plads.

Jeg har ikke fået noget tilfredsstillende svar – det har jeg jo heller ikke noget krav på – men jeg konstaterer, at jeg ikke har fået noget tilfredsstillende svar på det spørgsmål, der lyder: Når regeringen proklamerer dette lovforslag i sin